

KØLSTRUP OG MUNKEBO
FOLKEKIRKEN

Julehæfte

Juleevangeliet

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden.

Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by.

Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn.

Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget.

I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt.

Men englen sagde til dem:

»Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.«

Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang:

Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!

Og da englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden:

»Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.«

De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben. Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn, og alle, der hørte det, undrede sig over, hvad hyrderne fortalte dem; men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem.

Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem.

Da otte dage var gået, og han skulle omskæres, fik han navnet Jesus, som han var blevet kaldt af englen, før han blev undfanget i moders liv.

Et barn er født i Betlehem

Et barn er født i Betlehem,
thi glæde sig Jerusalem!
Halleluja, halleluja!

En fattig jomfru sad i løn
og fødte Himlens kongesøn.
Halleluja, halleluja!

Han lagdes i et krybberum,
Guds engle sang med fryd derom:
Halleluja, halleluja!

Og Østens vise ofred der
guld, røgelse og myrra skær.
Halleluja, halleluja!

Forvunden er nu al vor nød,
os er i dag en frelser fød.
Halleluja, halleluja!

Guds kære børn vi blev på ny,
skal holde jul i Himmel-by.
Halleluja, halleluja!

På stjernetæpper lyseblå
skal glade vi til kirke gå.
Halleluja, halleluja!

Guds engle der os lære brat
at synge, som de sang i nat:
Halleluja, halleluja!

Da vorde engle vi som de,
Guds milde ansigt skal vi se.
Halleluja, halleluja!

Ham være pris til evig tid
for frelser bold og broder blid!
Halleluja, halleluja!

Latin 14. årh. Tysk 1545. Dansk 1544. 1569.
N.F.S. Grundtvig 1820 og 1845.

Julen har bragt velsignet bud

Julen har bragt velsignet bud,
nu glædes gamle og unge.
Hvad englens sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste;
det barn, som sig glæder fromt og
kønt,
skal aldrig den glæde miste.

Glæden er jordens gæst i dag
med Himmel-kongen, den lille.
Du fattige spurv, flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og Paradis-vejen funden.

Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer;
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger.

B.S. Ingemann 1839.

Her kommer, Jesus, dine små

Her kommer, Jesus, dine små,
til dig i Betlehem at gå;
oplys enhver i sjæl og sind
at finde vejen til dig ind.

Vi løber dig med sang imod
og kysser støvet for din fod;
o salig stund, o klare nat,
da du blev født, vor sjæleskat!

Velkommen fra din Himmel-sal
til denne verdens tåredal,
hvor man dig intet andet bød
end stald og krybbe, kors og død.

Al verden stod i Satans pagt,
da brød vor Jesus frem med magt
og rev os ud med blodig hånd
af alle vore fjenders bånd.

Men, Jesus, ak, hvor går det til,
at dog så få betænke vil
den inderlige kærlighed,
der drog dig til vor jammer ned?

Så drag os ganske til dig hen,
o Jesus, du vor sjæleven,
at hver af os så inderlig
i troen må omfavne dig.

Lad verden ej med al sin magt
os rokke fra vor dåbes pagt,
men giv, at al vor længsel må
til dig, til dig alene stå!

Så skal det ske, at vi engang
blandt alle helgens frydesang
i Himlens søde Paradis
skal prise dig på englevis.

Her står vi nu i flok og rad
om dig, vort skønne hjerteblad.
Ak, hjælp, at vi og alle må
i Himlen for din trone stå!

Hans Adolph Brorson 1732.
Bearbejdet 1850.

Det kimer nu til julefest

Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.

O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunge under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder høre nyt fra Gud!

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!

O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.

Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol.

Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og Himmel-dåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

Kom, Jesus, vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest!
Da skal med Davids-harpens klang
dig takke højt vor nytårssang.

Martin Luther 1535.
N.F.S. Grundtvig 1817. Bearbejdet 1852.

Velkommen igen, Guds engle små

Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje Himmel-sale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale.

Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstide!
Udbære vor jul ej nænner I,
derpå tør nok vi lide;
o, ganger dog ej vor dør forbi,
os volder ej den kvide!

Vor hytte er lav og så vor dør,
kun armod er derinde,
men gæstet I har en hytte før,
det drages vi til minde;
er kruset af ler og kagen tør,
deri sig engle finde.

Med venlige øjne himmelblå,
i vugger og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i enge;
o, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!

Så drømme de sødt om Betlehem,
og er det end forblommet,
de drømme dog sandt om barnets hjem,
som lå i krybberummet,
de drømme, de lege jul med dem,
hvis sang de har fornummet.

Da vågne de mildt i morgengry
og tælle mer ej timer,
da høre vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer.

Da vandre Guds engle op og ned
på salmens tonestige,
da byder vor Herre selv Guds fred
til dem, den efterhige;
da åbner sig Himlens borgeled,
da kommer ret Guds rige.

O, måtte vi kun den glæde se,
før vore øjne lukkes!
Da skal, som en barnemoders ve,
vor smerte sødt bortvugges.
Vor Fader i Himlen! lad det ske,
lad julesorgen slukkes!

N.F.S. Grundtvig 1824.

Glade jul, dejlige jul

Glade Jul, dejlige Jul,
engle dale ned i skjul!
Hid de flyve med Paradis-grønt,
hvor de se, hvad for Gud er kønt,
lønlig iblandt os de gå.

Julefryd, evige fryd,
hellig sang med himmelsk lyd!
Det er englene, hyrderne så,
dengang Herren i krybben lå,
evig er englenes sang.

Fred på jord, fryd på jord,
Jesusbarnet blandt os bor!
Engle sjunge om barnet så smukt,
han har Himmerigs dør oplukt,
salig er englenes sang.

Salig fred, himmelsk fred
toner julenat herved!
Engle bringe til store og små
bud om ham, som i krybben lå,
fryd dig, hver sjæl, han har frelst!

B.S. Ingemann 1850 og 1852.

Dejlig er jorden

Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælernes pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

B.S. Ingemann 1850.

Dejlig er den himmel blå

Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

N.F.S. Grundtvig 1810 og 1853.